

Zhytomyr Ivan Franko State University Journal.
Philological Sciences. Vol. 2 (105)

Вісник Житомирського державного
університету імені Івана Франка.
Філологічні науки. Вип. 2 (105)

ISSN (Print): 2663-7642

ISSN (Online): 2707-4463

УДК 81'373.21(477)(092)

DOI 10.35433/philology.2 (105).2025.165-179

ТЕРМІНОЛОГІЧНА КОНЦЕПЦІЯ ЛЕВКА ПОЛЮГИ: ТРАДИЦІЇ Й НОВАТОРСТВО

І. Б. Ментинська*

У статті проаналізовано термінологічну наукову спадщину відомого українського мовознавця, доктора філологічних наук, професора, знаного лексикографа, одного з фундаторів української термінологічної науки Левка Михайловича Полюги. Простежено вплив вченого на розвиток української термінології, зазначено вагомість для українського термінознавства. Для реалізації мети здійснено низку завдань: 1) проаналізовано термінологічні праці Левка Полюги; 2) вказано на характерні особливості головних термінологічних праць; 3) звернено увагу на вплив цих праць на розвиток українського термінознавства; 4) відзначено традиції і новаторство. Дослідження термінознавчої спадщини Лева Михайловича Полюги є актуальним з кількох причин. По-перше, його наукові здобутки заклали підвалини сучасної української термінології та лексикографії, що й сьогодні залишаються орієнтиром для укладачів словників і перекладачів. По-друге, у добу глобалізації та стрімкого розвитку інформаційних технологій постає потреба в збереженні національної ідентичності через мову, а напрацювання Л. Полюги допомагають формувати українські відповідники до новітніх понять. По-третє, його методологічні принципи уніфікації та нормування термінів дають змогу гармонізувати українську терміносистему з міжнародною, не втрачаючи власної мовної самобутності. Отож звернення до термінознавчої спадщини Л. М. Полюги забезпечує як історико-наукову тяглість, так і практичну корисність для сучасних мовознавчих студій.

Наукова термінологічна спадщина Лева Михайловича Полюги засвідчує його вагомий внесок у розвиток української термінології та термінографії. У своїх працях (словниках, наукових статтях і навіть рецензіях на термінологічні праці) він послідовно поєднував історико-лінгвістичний аналіз із практичними завданнями нормування та упорядкування терміносистем, розглядаючи термін не лише як мовну одиницю, а й як відображення наукової думки та культурного поступу. Дослідник акцентував на джерелах і традиціях українського термінотворення, проблемах перекладу та стандартизації, особливостях лексикографічного оформлення термінів, а також на їхній ролі у фаховій комунікації. Новаторство його підходів проявляється в прагненні гармонізувати українську терміносистему з міжнародними стандартами, зберігаючи автентичні мовні традиції, у глибокому аналізі джерел термінотворення та в розробленні принципів лексикографічного представлення терміна. Праці вченого стали підґрунтям для формування сучасних

* доктор філософії за спеціальністю 035 Філологія,
старший викладач кафедри української
(Національного університету "Львівська політехніка"),
iryna.b.mentynska@lpnu.ua
ORCID: 0000-0001-7939-0010

словникових ресурсів, утвердження української термінології в різних галузях та піднесення її на рівень важливого складника наукової культури й національної ідентичності.

Перспективним видається дослідження систематизації та комплексного осмислення наукових здобутків Л. М. Полюги у галузі термінології й термінографії, а також адаптація окреслених принципів у його науковій спадщині до сучасних умов цифровізації науки й освіти, зокрема у створенні електронних термінологічних баз та онлайн-словників.

Ключові слова: термінологія, термінографія, термін, словники, наукові здобутки.

LEVKO POLIUHA'S TERMINOLOGICAL CONCEPT: TRADITIONS AND INNOVATION

Mentynska I. B.

The article analyzes the terminological scholarly legacy of the prominent Ukrainian linguist, Doctor of Philology, Professor, renowned lexicographer, and one of the founders of Ukrainian terminological studies, Levko Mykhailovych Poliuha. The influence of his scientific work on the development of Ukrainian terminology is traced, and its importance for Ukrainian terminology studies is emphasized. To achieve the purpose, several tasks were undertaken: (1) the terminological works of Levko Poliuha were analyzed; (2) the characteristic features of his key terminological studies were identified; (3) attention was drawn to the impact of these works on the development of Ukrainian terminology studies; (4) traditions and innovations were highlighted. The study of Poliuha's terminological heritage is relevant for several reasons. First, his scholarly achievements laid the foundation of modern Ukrainian terminology and lexicography, which remain a benchmark for dictionary compilers and translators. Second, in the era of globalization and the rapid development of information technologies, the need to preserve national identity through language becomes particularly urgent, and Poliuha's contributions help to create Ukrainian equivalents for new concepts. Third, his methodological principles of unification and normalization of terms make it possible to harmonize the Ukrainian terminological system with international standards while preserving its linguistic originality. Thus, revisiting Poliuha's scholarly legacy ensures both historical continuity and practical significance for contemporary linguistic research.

The terminological heritage of Levko Mykhailovych Poliuha demonstrates his significant contribution to the development of Ukrainian terminology and terminography. In his works (dictionaries, scholarly articles, and even reviews of terminological studies), he consistently combined historical-linguistic analysis with the practical tasks of normalizing and systematizing terminological systems, viewing the term not only as a linguistic unit but also as a reflection of scientific thought and cultural progress. He emphasized the sources and traditions of Ukrainian term formation, the challenges of translation and standardization, the specifics of lexicographic representation of terms, and their role in professional communication. The innovative aspect of his approach lies in his effort to harmonize the Ukrainian terminological system with international standards while preserving authentic linguistic traditions, in his thorough analysis of term-formation sources, and in his development of principles for lexicographic presentation of terms. His works provided the basis for the creation of modern lexicographic resources, the strengthening of Ukrainian terminology across various fields, and its elevation to the level of an essential component of scientific culture and national identity.

Promising directions for further research include the systematization and comprehensive study of Poliuha's scholarly achievements in the field of terminology and terminography, as well as the adaptation of the principles outlined in his scholarly legacy to the current conditions of digitalization of science and education, particularly in the creation of electronic terminological databases and online dictionaries.

Keywords: terminology, terminography, term, dictionaries, scientific achievements

Постановка наукової проблеми.

Учений, якого небезпідставно можна назвати аристократом духу. У науковому та громадському житті він вирізнявся високою культурою

мислення, шляхетністю характеру й глибокою відданістю українському слову. Його праці стали вагомим внеском у розвиток мовознавства та лексикографії. Лексикографічні праці

забезпечили фахове формування української лексикографії загалом і термінографії зокрема. Постать Л. М. Полюги є символом поєднання наукової строгости та духовної шляхетности, водночас наявність витонченого почуття гумору та життєвої мудрости робила його особливо близьким і зрозумілим для колег та учнів, сприяючи формуванню довірливої творчої атмосфери у науковому середовищі. Дослідження його наукової спадщини заслуговує на скрупульозне вивчення, зокрема в галузі термінознавства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Левко Полюга – відомий український мовознавець, доктор філологічних наук, професор, знаний лексикограф, один із фундаторів української термінологічної науки, багаторічний провідний науковець НАН України, лавреат Всеукраїнської премії імені Івана Огієнка в галузі науки, наставник і вчитель багатьох успішних науковців. Про значний науковий доробок вченого вже було сказано чимало, так наприклад, О. Сербенська зауважує, що найбільша частина його наукової діяльності пов'язана з відділом мовознавства Інституту українознавства імені Івана Крип'якевича НАН (у минулому – Інститут суспільних наук), де з 1957 року працював у відділі лексикографії, у колективі професіоналів, який укладав надзвичайно цінну пам'ятку для нашої культури – багатотомний український історичний словник [29: 255–257]. У. Добасевич зазначає, Лев Михайлович Полюга був серед тих мовознавців, які пропагували концептуально новий підхід до осмислення й викладання історії української мови, що ґрунтувався на україноцентричних ідеях, які набувають актуальності в сучасних умовах, авторка статті виокремлює праці, присвячені проблемам історії української мови, аналізує основні напрями досліджень та головні ідеї цих студій [4]. Г. Городиловська, згадуючи про життєвий шлях, лексикографічну творчість та науковий доробок

професора в царині українського словникарства, аналізує основні лексикографічні праці, переважно словники, з якими автор увійшов в історію української лексикографії [3: 9–10]. У збірникові пам'яті відомого львівського ученого професора Левка Михайловича Полюги вміщено статті та матеріали його колег із відділу української мови Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича та його учнів, які зауважують, що Левко Полюга був не тільки талановитим ученим-лексикографом, а й лексикологом, фаховим мовознавцем, педагогом, усебічно обдарованою особистістю [9]. Дослідниця О. Радько, акцентує увагу на внескові Лева Полюги в розвиток української авторської лексикографії (на матеріалі поетичних творів Івана Франка). [26]. З. Куньч зауважує, що вагомим є доробок професора в українське термінознавство, зокрема в термінографічні процеси, бо ще на початку 90-х Левко Полюга конкретизував теоретичні засади наукового словництва у своїх працях, постійно долучався до копіткої термінографічної праці [7: 5–8].

Мета дослідження. Мета нашої статті – проаналізувати термінологічну спадщину Левка Полюги, простежити вплив наукового доробку вченого на розвиток української термінології, зазначити вагомість для українського термінознавства. Для реалізації мети буде здійснено низку завдань: 1) проаналізовано термінологічні праці Левка Полюги; 2) указано на характерні особливості основних термінологічних праць; 3) звернуто увагу на вплив цих праць на розвиток українського термінознавства; 4) відзначено традиції та новаторство

Дослідження термінознавчої спадщини Лева Михайловича Полюги є актуальним з кількох причин. *По-перше*, його наукові здобутки заклали підвалини сучасної української термінології та лексикографії, що й сьогодні залишаються орієнтиром для укладачів словників і перекладачів. *По-друге*, у добу глобалізації та стрімкого

розвитку інформаційних технологій постає потреба в збереженні національної ідентичності через мову, а напрацювання Л. Полюги допомагають формувати українські відповідники до новітніх понять. *Потрете*, його методологічні принципи уніфікації та нормування термінів дають змогу гармонізувати українську терміносистему з міжнародною, не втрачаючи власної мовної самобутності. Отож звернення до термінознавчої спадщини Л. Полюги забезпечує як історико-наукову тяглість, так і практичну корисність для сучасних мовознавчих студій.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів.

До термінологічної спадщини Лева Михайловича Полюги належать термінологічні словники, публікації з термінознавства, а також рецензії на термінологічні праці тощо. Розглянемо, на нашу думку, найвагоміші.

Рецензії. У бібліографічному покажчику 2020 р. [1] згадано низку (понад 35) рецензій Левка Полюги на термінологічні праці, зокрема на книгу В. Карпової "Термін і художнє слово: Термінологічна лексика в мові сучасної українській поезії" (1967 р.) Науковець дає високу оцінку цій праці, зауважуючи, що в художньому мовленні терміни зазнають певних семантичних трансформацій додаткових смислових відтінків, нових асоціативних і функційних нашарувань та виступають самостійними елементами лексичної системи художнього мовлення, засобами художнього зображення [15]. Л. Полюга цю думку, вочевидь, розглядає як цінний результат усвідомленого поєднання наукового термінологічного аспекту з художньою формою. Досить актуальною для термінознавства є рецензія на дослідження Г. Наконечної "Українська науково-технічна термінологія в минулому і тепер", опубліковану в часописі "Аудиторія" 2000 р. № 22, у якій професор відзначив, що праця Г. Наконечної є однією з перших спроб

системно описати становлення та розвиток української науково-технічної термінології у ХХ ст., а також наголосив на актуальності теми для періоду незалежності (кінець 1990-х), коли гостро постало питання унормування української фахової мови. [14:5] Левко Полюга підкреслив цінність огляду джерельної бази (словники, термінологічні комісії, праці мовознавців: А. Кримського, І. Верхратського, К. Левицького), зауважив науково-популярний характер видання, його доступність для широкого кола читачів (студентів, викладачів, інженерів).

Цікавою є рецензія Л. М. Полюги на видання "Морфологічний словник медичної термінології (латинсько-українсько-російський)" упорядники: Федотов О. В., Очкуренко О. М., Фенчин К. М. Лексикографічна праця – унікальний зразок тримовної термінографії, зорієнтованої на потреби вищої медичної школи. У словнику систематизовано латинську медичну лексику з відповідниками українською та російською мовами, подано відомості про морфологічні характеристики термінів, а також укладено допоміжні покажчики латинських слів та епонімів. Л. Полюга виокремлює особливу цінність словника – морфологічний принцип укладання: кожен латинський термін супроводжено граматичними формами, що робить видання корисним не лише для читання й перекладу, а й для навчання латини в медичних закладах, а також зазначає, що упорядники намагалися репрезентувати українську медичну термінологію поряд із московською, що на той час мало велике значення для поступу української мови науки.

Заслугує на увагу рецензія Левка Михайловича на "Російсько-українсько-англійський словник термінів машинобудівної галузі" (укладачі Оксана Литвин, Андрій Литвин). Новаторство термінографічної праці полягає не лише в тримовному форматі, що поєднує російську, українську та

англійську термінологію, а й у прагненні виробити стабільну українську норму в галузі машинобудування. Автори намагалися відродити забуті чи репресовані у 30-х роках ХХ століття терміни машинобудівної галузі. Уперше системно подано українські еквіваленти із зазначенням наголосу, що дає змогу формувати правильну акцентологічну традицію в професійній лексиці. У словнику враховано варіантність термінів, що відображає реальний стан уживання й водночас сприяє виробленню єдиних рекомендацій щодо використання. Завдяки компактності, орієнтації на функціональність та методологічному підходу до нормалізації лексики це видання стало важливим кроком у розбудові української технічної термінології та її інтеграції в міжнародний науковий простір.

Рецензійна діяльність Левка Полюги мала відчутний вплив на розвиток українського термінознавства, оскільки простежуємо:

- формування критичного дискурсу в термінознавчих студіях (понад 35 рецензій);
- звернення уваги на взаємодію термінології та художнього мовлення (на прикладі праці В. Карпової).
- підтримку історико-термінологічних досліджень (оцінка праці Г. Наконечної);
- наголошення на доступності термінологічних видань для студентів, викладачів, інженерів.
- відстоювання позиції української наукової мови, підкреслюючи важливість її розвитку поруч з іншими мовами.

Словники. Термінологічні словники за співавторства Левка Полюги – важлива віха в становленні української термінографії та значний внесок у розвиток української термінології. У бібліографічному покажчику 2000 р. [1] та на сайті Термінологічного комітету Львівської політехніки [8] згадано такі термінографічні праці:

"Короткий тлумачний словник української мови" 1978 р. за співавторства Л. Полюги, подальші перевидання: друге – 1988 р., перероблене й доповнене третє – 2004р. Обсяг лексики словника близько 6750 слів та фразеологізмів, адресований для широкого кола читачів, подано коротке й доступне тлумачення найуживаніших слів сучасної української літературної мови. Особливістю словника є стислість і доступність словникової статті (тлумачення подано максимально короткі, зрозумілі для нефахівців); нормативність (чітка орієнтація на норми сучасної української літературної мови, містить поширені сталі вирази, що підкреслює практичне спрямування термінографічної праці. "Короткий тлумачний словник української мови" (1978) фіксує не лише загальноновживану лексику, а й частину термінологічної. Словник не є спеціалізований термінологічний, а загальнономовний (для учнів, учителів, студентів). Укладачі помістили основні терміни з різних галузей знань, які найчастіше вживалися в літературній мові та навчальних текстах. Тлумачення термінів подано спрощено, без надмірної наукової деталізації, щоб залишатися зрозумілими для широкого кола читачів, наприклад:

Атмосфера, и, ж. 1. лише одн., фіз. Газоподібна оболонка Землі та ін-ших планет. 2. лише одн. Повітря, яке наповняє якийсь обмежений простір. 3. фіз., техн. Одиниця вимірювання тиску газоподібних тіл. 4. лише одн., чого, перен. Обстановка, настрої. Трудова атмосфера. атом, а, ч. 1. Найменша частинка хімічного елемента, що складається з ядра та електронів. 2. перен. Найменша частина чого-небудь [6:15].

Отож у словнику зафіксовано й пояснено терміни (з природничих наук, суспільних, гуманітарних, мовознавчих тощо), але в максимально стислій і навчально зорієнтованій формі.

"Російсько-український словник термінів лісівництва" (1980) – спеціалізований словник для галузі лісівництва, виданий у Києві, один із галузевих двомовних словників радянського періоду, містить російські терміни з лісівництва та відповідники українською мовою. Завданням було унормувати спеціальну термінологію в галузі лісового господарства, забезпечити перекладну літературу й навчальний процес у профільних закладах. Подібні видання були частиною загальної лексикографічної практики того часу: укладання галузевих термінологічних словників для стандартизації терміносистем. Його специфіка полягає в тому, що в словникові не просто перекладено російські терміни, а подано унормовані українські відповідники, часто уникаючи кальок і добираючи питомі або усталені в науковій практиці лексеми. Наприклад: *почвозащитные* – *грунтозахисні* [27], *лесонасаждения* – *лісонасадження* [27], як бачимо, укладачі вживають власне український складений термін; *импрегнация* – *просочування* (деревини) [27] – уникнуто чужомовного терміна, подано зрозумілий український термін. Словник допомагав студентам, науковцям і практикам користуватися єдиною українською терміносистемою в умовах, коли в СРСР панувала російська наукова мова.

"Орфографічний словник українських медичних термінів" містить близько 29 000 основних термінів, що охоплюють 36 медичних спеціальностей/напрямів. Г. Германович наголошує, що орфографічний словник, є першим в Україні довідник такого масштабу для унормування медичної лексики [2: 43–49]. Основна мета лексикографічної праці – унормувати написання українських медичних термінів (наголос/написання,

дефіс/разом/окремо, варіантність, передавання запозичень), щоб забезпечити єдині стандарти для лікарів, викладачів і студентів. Це видання стало базою для наступних великих проєктів Львівської школи медичної лексикографії. Оскільки "Орфографічний словник українських медичних термінів" (Львів, 1993) є правописним, то його статті мають просту структуру: подано реєстрове слово в правильному написанні, іноді з варіантами чи граматичними формами: *апендиці́т гіпертоні́я*, *ендокард*, *інсулі́н*, *кардіохіру́ргія*, *неввропатоло́гія*, *офтальмологі́я*, *шлунок* [11]. Левко Полюга зазначив, що це плідна співпраця медиків та філологів на терені української медичної термінології [16: 80–81].

Українсько-латинсько-англійський медичний тлумачний словник виданий у двох томах (Т. 1: А–К, 1995; Т. 2: Л–Я, 1995). До авторського колективу увійшли науковці Львівського державного медичного інституту та Лікарської комісії Наукового товариства імені Шевченка, обсяг лексикографічної праці – понад 1400 сторінок. Варто зауважити, що видання стало продовженням "Орфографічного словника українських медичних термінів" (1993). Особливістю цього тлумачного словника: крім українського терміна, подано латинський та англійський відповідник, а також коротке пояснення (означення). Завданням словника стало унормувати українську медичну термінологію; зіставляти її з міжнародними відповідниками; забезпечити викладання медицини українською мовою. Тлумачний словник містить десятки тисяч термінів із різних медичних галузей (анатомія, клінічні дисципліни, фармакологія, мікробіологія тощо) (див. табл. 1).

Таблиця 1.

український термін	латинський відповідник	англійський відповідник	коротке пояснення
ліпідоз	lipidosis	lipidosis	Патологічний стан, зумовлений надмірним відкладанням жирів у тканинах.
невропатологія	neuropathologia	neuropathology	Розділ медицини, що вивчає хвороби нервової системи.
офтальмологія	ophthalmologia	ophthalmology	Медична наука про будову, функції та захворювання ока.
пневмонія	pneumonia	pneumonia	Запалення легеневої тканини.
радіотерапія	radiotherapia	radiotherapy	Метод лікування з використанням іонізуючого випромінювання.

Спостерігаємо специфіку словника: український термін – на першому місці, потім подано латинський відповідник (як універсальна наукова мова медицини), далі – англійський відповідник (для інтеграції у світовий науковий простір). На завершення – коротке тлумачення, щоб уніфікувати розуміння терміна. Лев Михайлович Полюга був редактором словника й автором переднього слова, відомий лексикограф забезпечив мовознавче опрацювання термінів: добір нормативних форм, узгодження з українським правописом, уникнення кальок. Його внесок полягав у тому, що він поєднав лінгвістичну точність із потребами медичної науки, створивши місток між фаховою медициною та українською мовою

Російсько-український та українсько-російський словник термінів будівництва й архітектури був виданий у Львові, 2005 вийшов перший том — російсько-український, що містить 60 тис. термінів, а 2007 другий — українсько-російський, містить 50 тис. термінів. Охоплює сучасну будівельну й архітектурну термінологію, разом із новими поняттями (інженерні технології, матеріали, проектні стандарти). Словник став універсальним для користувачів, зокрема для студентів архітектурно-будівельних спеціальностей, викладачів, інженерів, перекладачів технічної літератури. Особливістю словника є те, що укладачі продовжують традиції

українських термінологів 20-х рр. ХХ ст., і вважають, що для формування національних термінологічних систем доцільно залучати й діалектні слова, ремісничу лексику різних регіонів України (вальниця, обійстя) [28]. У цьому словнику простежуємо написання термінів: *проект, проектувати, проектувальний, фое* (див. табл. 2), і лише 2019 відбудуться зміни в правописі, коли таке написання стане чинною орфографічною нормою. Терміни належать до різних галузей будівництва та архітектури. А також словник вийшов із компакт-диском, що полегшує пошук термінів та роботу з ними. Це один із сучасних двомовних термінологічних галузевих лексикографічних проєктів у сфері будівництва та архітектури в Україні другої половини 2000-х років. У його створенні важливу роль відіграв і Лев Михайлович Полюга як науковий консультант і термінолог-лексикограф. Співавтор цього словника висловився: "Ми об'єднали в ньому дві галузі, такі різні й водночас близькі. Вікторія Базилевич — один з авторів — є архітектором, а професор Роман Кінаш і Стефан Жуковський — ближчі до будівництва" [20]. Науковець чітко стежив, щоб галузеві терміни відповідали загальним принципам українського термінотворення та чинному правописові. Допомігав унормувати ті будівельні й архітектурні поняття, для яких існували кілька варіантів у практиці. Професор брав

активну участь у рецензуванні та опрацюванні матеріалу, щоб словник став не лише перекладним, а й нормативним джерелом для галузі. Отож завдяки наполегливій праці

укладачів словник отримав високий рівень мовної культури й системності, поєднавши фахову архітектурно-будівельну лексику з українською лінгвістичною традицією.

Таблиця 2.

російський термін	український відповідник	український термін	російський відповідник
проект	проект	і(й)онізований	ионизованный
кровля	дах	електрохі(е)мічний	электрохимический
несущая стена	опорна стіна, стримна стіна	дашок	навес
молния	блискавиця	перекриття	перекрытие
образец	взірець	магні(е)тний	магнитный
волчок	дзиґа	цегла	кирпич

Лев Михайлович Полюга був співавтором низки термінологічних різногалузевих праць від медицини, будівництва й архітектури до загальномовних та тлумачних видань. Така багатогалузевість засвідчує універсальність науковця, його здатність працювати як із спеціалізованою, так і з міждисциплінарною термінологією. Внесок Л. Полюги полягає не лише у фіксації та унормуванні професійної лексики, а й у формуванні української термінологічної бази, необхідної для розвитку науки, освіти й практики.

Наукові термінологічні праці

Левка Полюги. У дослідженні звертаємо увагу на термінологічні публікації Левка Полюги, за нашими підрахунками їх 56 [1: 8]. Проаналізуємо деякі з них. Учений переймався проблемами унормування та впорядкування термінологічних систем у різних галузях знань. Його термінологічні статті вирізняються поєднанням глибокого теоретичного осмислення та практичної спрямованості, адже в них автор аналізує проблеми впорядкування термінів, їхнього походження, семантичної структури, будови та словотвору, а також місця терміна в українській науковій мові. Упродовж 1980–1990-х років Лев Михайлович брав активну участь у міжнародних термінологічних конференціях, де в тезах доповідей було викладено

основні постулати його досліджень. Зокрема, у публікаціях: *"Підбір і переклад термінів у двомовному спеціалізованому словнику"* [21] автор аналізує принципи добору термінів під час укладання двомовних словників, наголошує на необхідності врахування семантики, уживаності та фахової точності в перекладі термінів, щоб уникати калькування чи помилкових замінів. У праці *"Проблема стандартизації інтернаціональних термінів української медичної термінології. Питання стандартизації, інтернаціоналізації та автоматизації перекладу термінологічних одиниць"* [22] розглянуто питання гармонізації українських медичних термінів із міжнародними (латинськими, англійськими, російськими). Учений зауважує роль стандартизації та можливості використання автоматизованих систем перекладу термінології. У тезах *"Термінологічне значення в семантичній системі слова"* [23], присвячених проблемам семантики, Л. Полюга показує, як термінологічне значення співвідноситься з іншими значеннями слова в загальній мовній системі. Він стверджує, що термінологічне значення є спеціалізованим, проте пов'язане із загальнонавжаними смислами. У праці *"До питання про теоретичні засади наукового словництва"* [19] обґрунтовує потребу

створення науково вивіренних принципів укладання термінологічних словників. Автор розглядає структуру словникової статті, добір і систематизацію термінів, роль лексикографії в розвитку наукової мови. У дослідженні *"До питання про створення наукової лексикографії"* [18]. Левко Полюга розвиває ідею про окрему галузь – наукову лексикографію, предметом вивчення якої буде кодифікація та упорядкування термінів, тобто йдеться про термінографію. Учений зазначає, що завданням такої лексикографії – систематизація наукової термінології, створення галузевих словників, стандартизація терміносистем. Цікавою, на нашу думку, є дослідження Лева Полюги та Людмили Симоненко *"Про укладання термінологічних словників: Деякі зведені принципи і поради"*. Це системне поєднання методологічних уявлень Л. Полюги й Л. Симоненко спрямоване на виокремлення науково обґрунтованих стратегій добору термінів; формування макро- і мікроструктури словникової статті; забезпечення лінгвістичної якості (точності, стандартності, зрозумілості); уніфікацію методів перекладу або еквівалентного відображення термінів. Така методологія є актуальною й сьогодні, укладачі словників дослухаються до порад відомих лексикографів й у процесі творення словників застосовують зазначені етапи роботи над словником, які пропонують Л. Полюга і Л. Симоненко: 1) визначають цілі створення словника: галузевий чи загальний термінологічний; 2) добирають терміни для словникового реєстру (реєстру понять); 3) розробляють внутрішню структуру словникових статей: від дефініції до прикладів; 4) намагаються внаормувати терміни та кодифікувати їх за галузевими стандартами. У статті *"Визначення термінів та їхня подача в історичному словник"* Лев Полюга розглядає поняття терміна як спеціального слова, що повинно мати

однозначність, точність і функціонувати в певній науковій чи професійній сфері. Аналізуючи історичний словник, лексикограф показує, як у словниках фіксуються терміни в діяхронному аспекті (тобто простежують розвиток значень і форм слова від найдавніших пам'яток до сучасності). Учений окреслює проблеми української термінології, звертаючи увагу на непослідовність у стандартизації, вплив російської та західних мов, розрив між фаховим ужитком і лексикографічною нормою. Науковець зауважує, що історичні словники впливають на укладання термінів, аналізуючи словникові статті, можемо простежити розвиток термінів у часі та виявити тяглість наукової традиції, а також упорядники термінології можуть установити найдавніші форми, варіанти й значення термінів, що допомагає виробити усталені норми [24]. Вагомою для термінологів і термінознавства є стаття Лева Михайловича *"Здобутки і втрати української термінології та термінографії за десять років Незалежності"*, у якій ідеться про підсумкову оцінку розвитку української термінології та термінографії в перше десятиріччя після проголошення Незалежності України (1991–2001). Л. Полюга наголошує на здобутках: створення Національної комісії з питань правопису, термінологічних комітетів при міністерствах, активізація наукових товариств; видання нових термінологічних словників у різних галузях (вийшло 466 словників лише термінологічного типу з різноманітних галузей знань, виробництва, культури). Професор зауважує спроби унормувати українську науково-технічну лексику, наблизити її до міжнародних стандартів, а також наводить факти широкого дослідження термінологічних систем різних галузей у дисертаційних роботах, окремих статтях та монографіях. Однак автор статті вказує й на недоліки. Лев Полюга акцентує на відсутності підтримки не лише наукової, а й

української мови загалом із боку владних структур і багатьох урядовців, які нехтують державною мовою, матеріально й духовно не підтримують її. Ще одним слабким місцем нашої національної термінології є відсутність правопису, побудованого на національних підвалинах, тобто відсутність нової редакції української орфографії [12]. Отож дослідник перелічує, чого вдалося досягти (видання словників, відродження традицій, початки стандартизації), що ще залишалося проблемою (московський вплив, брак координації, недофінансування). У статті "Деякі проблеми перекладу українських термінів будівництва й архітектури у двомовному словнику" (С. Жуковський, Р. Кінаш, А. Полюга, В. Базилевич, Н. Дрівко) проаналізовано основні труднощі, що виникали під час укладання двомовних словників у галузі архітектури та будівництва. Автори акцентують увагу на багатозначності та омонімії термінів, різному вживанні окремих одиниць у споріднених галузях, відсутності усталених стандартів і нормативних документів, а також на проблемі вибору між інтернаціоналізмами й питомими українськими відповідниками. Водночас наголошено на практичній необхідності забезпечити однозначність та зрозумілість перекладу для фахівців і користувачів словника. Запропоновані шляхи розв'язання зазначених проблем передбачають стандартизацію термінології, урахування контексту вживання та опертя на міжнародні терміносистеми з урахуванням національних особливостей [5].

У статті А. Полюги "Роздуми над правничими термінами в писемних пам'ятках української мови XI–XVII ст." досліджено становлення української правничої термінології на матеріалі давніх правових документів – Руської правди, литовських статутів, судових книг та універсалів. Автор аналізує лексичні джерела формування термінів (питомі українські утворення, а також запозичення з латини, польської,

німецької та старослов'янської мов), простежує їхню семантичну еволюцію й системні зв'язки в правничій сфері. Особлива увага приділяється багатозначності та контекстуальному вживанню юридичних понять, що відображали суспільні відносини й правову практику свого часу. Зроблено висновок, що саме в пам'ятках XI–XVII ст. було закладено основи української правничої терміносистеми, яка стала підґрунтям для розвитку сучасної юридичної мови [13].

У статті А. Полюги "Осмислення природи слова (слово, його значення, лексикографічне оформлення)" розглянуто складну природу слова як мовної одиниці, його багатозначність і функційні особливості. Автор зауважує: "...ця наукова студія є своєрідними спогадами про пізнання слова. Вона торкається його глибини. До вчених, що цікавилися глибинними аспектами слова" [25]. Лев Михайлович аналізує проблеми відображення значення слова в словниках, зокрема питання тлумачення, граматичних характеристик, синонімії та омонімії. Наголошено на ролі лексикографії у фіксації та унормуванні мовних значень, що має важливе значення як для теоретичного мовознавства, так і для практики укладання словників. У статті дослідник згадує визначного українського філолога та знавця рідної мови Й. О. Дзендзелівського, широкий діапазон наукових зацікавлень якого безпосередньо торкався перш за все лексичного матеріалу, який пов'язувався із семантикою та лінгвогеографією.

Отож публікації Левка Полюги мають комплексний характер: вони не лише торкаються проблем окремих терміносистем, а й пропонують принципи укладання словників, обґрунтовують критерії добору термінів, демонструють потребу гармонізації української термінології з міжнародною. Саме тому його праці є важливим внеском у розвиток сучасної української лінгвістики та у формування фахового мовлення в різних сферах науки й освіти.

Висновки й перспективи дослідження. Наукова термінологічна спадщина Лева Михайловича Полюги засвідчує його вагомий внесок у розвиток української термінології та термінографії. У працях (словниках, наукових статтях і навіть рецензіях на термінологічні праці) він послідовно поєднував історико-лінгвістичний аналіз із практичними завданнями нормування та впорядкування терміносистем, розглядаючи термін не лише як мовну одиницю, а й як відображення наукової думки та культурного поступу. Дослідник акцентував на джерелах і традиціях українського термінотворення, проблемах перекладу та стандартизації, особливостях лексикографічного оформлення термінів, а також на їхній ролі у фаховій комунікації. Новаторство його підходів – у прагненні гармонізувати українську терміносистему з

міжнародними стандартами, зберігаючи автентичні мовні традиції, у глибокому аналізі джерел термінотворення та в розробленні принципів лексикографічного представлення терміна. Праці вченого стали підґрунтям для формування сучасних словникових ресурсів, утвердження української термінології в різних галузях та піднесення її на рівень важливого складника наукової культури й національної ідентичності.

Перспективним видається дослідження систематизації та комплексного осмислення наукових здобутків Л. М. Полюги в галузі термінології й термінографії, а також адаптація окреслених принципів у його науковій спадщині до сучасних умов цифровізування науки й освіти, зокрема у створенні електронних термінологічних баз та онлайн-словників.

СПИСОК ВИКРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Біобібліографічний покажчик. Лев Полюга. НАН України, Інститут українознавства, Львівська політехніка, Науково-технічна бібліотека. Укладачі: М. В. Сташко, М. І. Чікало. Львів. Видавництво Державного університету "Львівська політехніка". 2000. 86 с.
2. Германович Г. Дослідження медичної термінології в наукових працях кінця ХХ ст. – початку ХХІ ст. *Вісник Львівського університету. Серія "Філологія"*. 2020. Вип. 72. С. 43–49.
3. Городиловська Г. Лексикографічна спадщина професора Лева Михайловича Полюги в контексті сьогодення. *Українське словникарство: історія, теорія, практика: монографія*. Львів: Галицька видавнича спілка, 2020. 208 с.
4. Добасевич У. Історія української мови в науковій спадщині Л. М. Полюги. *Вісник Львівського національного університету ім. І. Франка. Серія Філологічна*. 2020. Вип. 72.
5. Жуковський С., Кінаш Р., Полюга Л., Деякі проблеми перекладу українських термінів будівництва й архітектури у двомовному словнику. *Проблеми української термінології*. 2008. С. 56–58.
6. Короткий тлумачний словник української мови. Укладачі: Д. Г., Гринчишин, А. А. Гумецька, В. А. Карпова, І. М. Керницький, А. М. Полюга, М. А. Худаш, У. Я. Єдінська. Радянська школа. Київ. 1978. 296 с.
7. Куньч З. Переднє слово. *Українське словникарство: історія, теорія, практика: монографія*. Львів: Галицька видавнича спілка, 2020. 208 с.
8. Левко Полюга, професор доктор філологічних наук. URL: http://tc.terminology.lp.edu.ua/TK_Gallery/TK_gallery_Pol'uha.htm. (дата звернення 26.08.25).
9. Мовні обрії: Збірник пам'яті Левка Полюги. Відп. ред. О. Сімович. Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. 2013. Серія "Історія мови". 232 с.

10. Морфологічний словник медичної термінології (латинсько-українсько-російський). Укладачі: О. В. Федотов, О. М. Очкурено, К. М. Фенчин. Київ. Вища школа. 1985. 312 с.
11. Орфографічний словник українських медичних термінів. Укладачі: Л. І. Петрух, Л. М. Полюга, І. М. Головка. Львів. Видавнича спілка "Словник" АДМІ; НТШ. 1993. 473 с.
12. Полюга Л. Здобутки і втрати української термінології та термінографії за десять років Незалежності. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія "Проблеми української термінології"*. 2002. № 453. С. 21–23.
13. Полюга Л. М. Роздуми над правничими термінами в писемних пам'ятках української мови XI–XVII ст. *Наукові записки НаУКМА*. 2003. Т. 22. Ч. 2: Суспільні науки. С. 248–249.
14. Полюга Л. Українська науково-технічна термінологія в минулому і тепер. "Аудиторія". 2000. № 22. (23 черв.). С. 5.
15. Полюга Л. М. Термін у поезії. *Літературна Україна*. 27 лютого. 1968. С. 3.
16. Полюга Л., Головка І. Співпраця медиків та філологів на терені української медичної термінології. *Тези доповідей 1-ої Міжнародної наукової конференції "Актуальні проблеми медичної термінології"*. 1993. Львів. С. 80–81.
17. Полюга Л. М. Визначення термінів та їхня подача в історичному словнику. Історія стан і перспективи розбудови української термінології: Тематичний науковий збірник. Київ, 1992. С. 93–101.
18. Полюга Л. М. До питання про створення наукової лексикографії. *Тези доповідей 3-ої Міжнародної наукової конференції "Проблеми української науково-технічної термінології"*. Львів. 1994. С. 111–113.
19. Полюга Л. М. До питання про теоретичні засади наукового словництва. Науково-технічне слово: Бюл. Держ університету "Львівська політехніка". Видання термінологічної комісії. 1994. № 1. С. 69–74
20. Полюга Л. М. Заповнено ще кілька прогалів в українській термінології. "Аудиторія" № 27 (2507). 2005. С. 6–7
21. Полюга Л. М. Підбір і переклад термінів у двомовному спеціалізованому словнику. *Науково-технічний прогрес і проблеми термінології: тези доп.* (Львів, травень 1980). Київ: Наукова думка. С. 146–147.
22. Полюга Л. М. Проблема стандартизації інтернаціональних термінів української медичної термінології. *Питання стандартизації, інтернаціоналізації та автоматизації перекладу термінологічних одиниць. Тези доповіді. Міжнародна наукова конференція*. Чернівці. 1991. С. 126–127
23. Полюга Л. М. Термінологічне значення в семантичній системі слова. *Тези доповідей 2-ої Міжнародної наукової конференції "Проблеми української науково-технічної термінології"*. Львів, 1993. С. 78–81.
24. Полюга Л. М., Симоненко Л. О. "Про укладання термінологічних словників: Деякі зведені принципи і поради". Хмельницький, 1991. 20 с.
25. Полюга Л. Осмислення природи слова (слово, його значення, лексикографічне оформлення). *Науковий вісник Ужгородського університету: Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. Ужгород: Видавництво УжНУ "Говерла", 2011. Вип. 24. С. 167.
26. Радько О. Внесок Лева Полюги в розвиток авторської лексикографії (на матеріалі творчості Івана Франка). *Закарпатські філологічні студії*. Ужгород. Видавничий дім "Гельветика", 2025. Т. 1. Вип. 39. С. 196–200.
27. Російсько-український словник термінів лісівництва. Укладачі: М. О. Галич, Л. М. Полюга, С. А. Постригань, С. М. Стойко, Н. І. Шило. Київ. Наукова думка. 1980. 160.
28. Російсько-український та українсько-російський словник термінів будівництва й архітектури. URL: http://tc.terminology.lp.edu.ua/TK_vocab_SS8.htm#Sect1 (дата звернення 26.08.25)

29. Сербенська О. Професор Лев Полюга (квітка на могилу). *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія "Проблеми української термінології".* 2012. № 733. С. 255–257.
30. Українсько-латинсько-англійський медичний тлумачний словник. У двох томах. Укладачі: А. І. Петрух, І. М. Головка та ін. Видавнича спілка "Словник". 1995 р.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Biobibliografichni pokazhchyk. Lev Poliuha. (2000). [Lev Polyuha. Biobibliographic index]. NAN Ukrainy, Instytut ukrainoznavstva, Lvivska politehnika, Naukovo-tekhnichna biblioteka. Arranged by: M. V. Stashko, M. I. Chikalo. Lviv. Vydavnytstvo Derzhavnoho universytetu "Lvivska politehnika". 86 p. [in Ukrainian]
2. Hermanovych, H. (2020). Doslidzhennia medychnoi terminolohii v naukovykh pratsiakh kintsia XX st. – pochatku XXI st. [Research on medical terminology in scientific works of the late 20th century – early 21st century.] *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii "Filolohiia".* Iss. 72. Pp. 43–49 [in Ukrainian].
3. Horodylovska, H. (2020). Leksykohrafichna spadshchyna profesora Leva Mykhailovycha Poliuhy v konteksti sohodennia [The lexicographic legacy of Professor Lev Mykhailovych Polyuga in the context of the present] *Ukrainske slovnykarstvo: istoriia, teoriia, praktyka: monograph.* Lviv. Halytska vydavnycha spilka. 208 p. [in Ukrainian]
4. Dobasevych, U. (2020). Istoriia ukrainskoi movy v naukovi spadshchyni L. M. Poliuhy [The history of the Ukrainian language in the scientific heritage of L. M. Polyuha]. *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu im. I. Franka. Serii Filolohichna.* Iss. 72. [in Ukrainian]
5. Zhukovskiy, S., Kinash, R., Poliuha, L. (2008). Deiaki problemy perekladu ukrainskykh terminiv budivnytstva y arkhitektury u dvomovnomu slovnyku [Some problems of translating Ukrainian construction and architecture terms in a bilingual dictionary]. *Problemy ukrainskoi terminolohii.* P. 56–58. [in Ukrainian]
6. Korotkyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy [A brief explanatory dictionary of the Ukrainian language] (1978). Arranged by: D. H., Hrynchyshyn, L. L. Humetska, V. L. Karpova, I. M. Kernytskyi, L. M. Poliuha, M. L. Khudash, U. Ia. Yedlinska. *Radianska shkola.* Kyiv. 296 p. [in Ukrainian]
7. Kunch, Z. (2020). Perednie slovo [Introductory Note]. *Ukrainske slovnykarstvo: istoriia, teoriia, praktyka: monohrafiia.* Lviv. Halytska vydavnycha spilka, 208 p. [in Ukrainian]
8. Levko Poliuha, profesor doktor filolohichnykh nauk. Access mode: URL: http://tc.terminology.lp.edu.ua/TK_Gallery/TK_gallery_Poliuha.htm. (reference date: 10.08.2025) [in Ukrainian].
9. Movni obrii: Zbirnyk pamiati Levka Poliuhy. [Language Horizons: A Collection of Memories by Levko Polyuha] (2013). Ed. by O. Simovych. Lviv: Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakevycha NAN Ukrainy. Serii "Istoriia movy". 232 p. [in Ukrainian]
10. Morfolohichni slovnyk medychnoi terminolohii (latynsko-ukrainsko-rosiiskiyi). [Morphological dictionary of medical terminology (Latin-Ukrainian-Russian)]. (1985). Arranged by: O. V. Fedotov, O. M. Ochurenko, K. M. Fenchyn. Kyiv. Vyshcha shkola. 312 p. [in Ukrainian]
11. Orfografichni slovnyk ukrainskykh medychnykh terminiv. [Orthographic dictionary of Ukrainian medical terms]. (1993). Arranged by: L. I. Petrukh, L. M. Poliuha, I. M. Holovko. Lviv. Vydavnycha spilka "Slovnyk" LDMI; NTSh. 473 p. [in Ukrainian].
12. Poliuha, L. (2002). Zdobutky i vtraty ukrainskoi terminolohii ta terminohrafii za desiat rokiv Nezalezhnosti. [Gains and losses of Ukrainian terminology and terminography over ten years of Independence]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu*

- "Lvivska politekhnika". "Problemy ukrainskoi terminolohii" Series. 453. Pp. 21–23. [in Ukrainian].
13. Poliuha, L. M. (2003). Rozdumy nad pravnychymy terminamy v pysemnykh pamiatkakh ukrainskoi movy XI–XVII st. [Reflections on legal terms in written monuments of the Ukrainian language of the 11th–17th centuries]. *Naukovi zapysky NaUKMA*. Vol. 22. Part 2: Suspilni nauky. Pp. 248–249. [in Ukrainian].
 14. Poliuha, L. (2000). Ukrainska naukovo-tekhnichna terminolohiia v mynulomu i teper [Ukrainian scientific and technical terminology in the past and present]. "Audytoria". № 22. (June, 23). P. 5. [in Ukrainian].
 15. Poliuha, L. M. (1968). Termin u poezii. [Term in poetry]. *Literaturna Ukraina*. (Feb. 27). P. 3. [in Ukrainian].
 16. Poliuha, L., Holovko, I. (1993). Spivpratsia medykyv ta filolohiv na tereni ukrainskoi medychnoi terminolohii [Cooperation between physicians and philologists in the field of Ukrainian medical terminology]. *Tezy dopovidei 1-oi Mizhnarodnoi naukovoï konferentsii "Aktualni problemy medychnoi terminolohii"*. Lviv. Pp. 80–81. [in Ukrainian].
 17. Poliuha, L. M. (1992) Vyznachennia terminiv ta yikhnia podacha v istorychnomu slovnyku [Definition of terms and their presentation in a historical dictionary]. Istorii stan i perspektyvy rozbudovy ukrainskoi terminolohii: Tematychnyi naukovyi zbirnyk. Kyiv. Pp. 93–101. [in Ukrainian].
 18. Poliuha, L. M. (1994). Do pytannia pro stvorennia naukovoï leksykohrafii [On the question of creating scientific lexicography]. *Tezy dopovidei 3-oi Mizhnarodnoi naukovoï konferentsii "Problemy ukrainskoi naukovo-tekhnichnoi terminolohii"*. Pp. 111–113. [in Ukrainian].
 19. Poliuha, L. M. (1994). Do pytannia pro teoretychni zasady naukovoï slovnytstva [On the question of the theoretical foundations of scientific vocabulary]. *Naukovo-tekhnichne slovo: Biuleten Derzhavnoho universytetu "Lvivska politekhnika". Vydannia terminolohichnoi komisii*. № 1. Pp. 69–74. [in Ukrainian]
 20. Poliuha, L. M. (2005). Zapovнено shche kilka prohalyn v ukrainskii terminolohii. [Several more gaps in Ukrainian terminology have been filled] "Audytoria" №27 (2507). Pp. 6–7. [in Ukrainian].
 21. Poliuha, L. M. (1980). Pidbir i pereklad terminiv u dvomovnomu spetsializovanomu slovnyku [Selection and translation of terms in a bilingual specialized dictionary]. *Naukovo-tekhnichnyi prohresi problemy terminolohii: tezy dop.* (Lviv, May, 1980). Kyiv. Naukova dumka. P. 146–147. [in Ukrainian].
 22. Poliuha, L. M. (1991). Problema standartyzatsii internatsionalnykh terminiv ukrainskoi medychnoi terminolohii. Pytannia standartyzatsii, internatsionalizatsii ta avtomatyzatsii perekladu terminolohichnykh odynts. [The problem of standardization of international terms in Ukrainian medical terminology. Issues of standardization, internationalization and automation of translation of terminological units]. *Tezy dopovidi. Mizhnarodna naukova konferentsiia*. Chernivtsi. Pp. 126–127. [in Ukrainian].
 23. Poliuha, L. M. (1993). Terminolohichne znachennia v semantichnii systemi slova. [Terminological meaning in the semantic system of a word.]. *Tezy dopovidei 2-oi Mizhnarodnoi naukovoï konferentsii "Problemy ukrainskoi naukovo-tekhnichnoi terminolohii"*. Lviv. Pp. 78–81. [in Ukrainian].
 24. Poliuha, L.M., Symonenko, L.O. (1991). Pro ukladannia terminolohichnykh slovnykiv: Deiaki zvedeni pryntsypy i porady [For compiling terminological dictionaries: Some well-known principles and advice]. Khmelnytskyi. 20.p. [in Ukrainian]
 25. Poliuha, L. (2011). Osmyslennia pryrody slova (slovo, yoho znachennia, leksykohrafichne oformlennia) [Understanding the nature of the word (word, its meaning, lexicographic design)]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu* :

-
- Seriia: Filolohiia. Sotsialni komunikatsii Uzhhorod: Vydavnytstvo UzhNU "Hoverla", Vyp. 24. P. 167. [in Ukrainian]*
26. Radko, O. (2025). Vnesok Leva Poliuhy v rozvytok avtorskoi leksykohrafii (na materialy tvorchosti Ivana Franka) [Lev Poliuha's contribution to the development of author's lexicography (based on the work of Ivan Franko)] *Zakarpatski filolohichni studii*. Uzhhorod. Vydavnychiy dim "Helvetyka". Vol. 1. Iss. 39. Pp. 196–200. [in Ukrainian]
27. Rosiisko-ukrainskyi slovnyk terminiv lisivnytstva. (1980). Arranged by: M. O. Halych, L. M. Poliuha, S. A. Postryhan, S. M. Stoiko, N. I. Shylo. [Russian-Ukrainian dictionary of forestry terms] Kyiv. Naukova dumka. 160 p.
28. Rosiisko-ukrainskyi ta ukrainsko-rosiiskyi slovnyk terminiv budivnytstva y arkhitektury. Access mode: URL http://tc.terminology.lp.edu.ua/TK_vocab_SS8.htm#Sect1 (reference date: 10.08.2025). [in Ukrainian]
29. Serbenska, O. (2012). Profesora Lev Poliuha (kvitka na mohyly) [Professor Lev Poliuha (flower on the mound)]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika". Seriia "Problemy ukrainskoi terminolohii"*. № 733. Pp. 255–257. [in Ukrainian]
30. Ukrainsko-latynsko-anhliiskyi medychnyi tlumachnyi slovnyk. (1995). U dvokh tomakh [Ukrainian-Latin-English Medical Interpretation Dictionary]. Arranged by: L. I. Petrukh, I. M. Holovko et al. Vydavnycha spilka "Slovnyk". [in Ukrainian]

Стаття надійшла до редколегії: 09.09.2025

Схвалено до друку: 28.11.2025